

Udsigt til at faae Forhøielse af Brændevinsafgiften, som i det Mindste for mig staaer som noget overordentlig Uffeliggt. Jeg skal minde om, at der ved Sagens 2den Behandling her har foreligget et Forslag om en endnu større Forhøielse af den omtalte Afgift, og, om jeg end ikke kan sige, at jeg vilde kunne have sluttet mig til en saa stor Forhøielse, saa tager jeg derimod ikke i Betænkning i Almindelighed at udtale mig for en Forhøielse af Brændevinsafgiften, vel at mærke, naar den kontrabalanceres af en Nedsættelse paa andre Omraader, navnlig paa Varer, som bruges af den samme Klasse af Befolkningen. Navnlig tror jeg ikke, at man let skal finde nogen Skat, der er saa praktisk som Brændevinsafgiften, netop fordi der kommer noget Klækkeligt ud af den, og Skatten skal jo dog komme et Sted fra. Men der bør ganske vist ogsaa gives den samme Klasse af Befolkningen, hvem denne forhøiede Brændevinsafgift menes at ville ramme, Godtgørelse paa andre Omraader, og det kan ske paa Varer, som benyttes i langt større Omfang, og som, vel at mærke, ere til Afbenyttelse for hele Familien; thi det er dog kun Manden, der nyder Brændevin, hvorimod Kone og Børn forbruge Sukker, Kaffe, Kul, Salt osv. Med Hensyn til, at denne Sag er sat i Forbindelse med andre Love, vil jeg i Anledning af de Udtalelser, vi horte af det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Fischer), kun sige, at de Godtgørelser, der hydes de lavere Samfundsklasser, som man mener komme til at betale denne forøgede Afgift, ville maaske ikke blive saa fyldige, som man kunde have ventet, at de ville være blevne gennem den Toldreform, som der er forelagt Forslag til; men ganske vist ville de komme de samme Klasser til Gode. — Det nysnævnte ærede Medlem yttrede fremdeles, at Indkomsskatten var forkastet i det andet Thing, og udtalte sin Glæde derover. Jeg vil tillade mig at yttre en Bøielse, der gaar i modsat Retning, og jeg vil sige, at, hvis den her foreliggende Lov skulde blive forkastet af dette Thing, saa tror jeg, at man, naar nogen Tid er gaaet, vil have en lignende Bøielse som den, jeg i det Mindste for mit Bedkommende har havt, i

Henseende til den Dom, man i det Mindste i sit stille Sind kunde være tilbøielig til at sælde om Forkastelsen af Indkomsskatloven i det andet Thing.

Formanden: Da det er mig bekendt, at der er adskillige Medlemmer, som endnu ønske at udtale sig i Sagen, skal jeg ikke fortsætte længere i Dag, men her afbryde Forhandlingerne.

Førend jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg under Mødet fra Conseilspresidenten har modtaget en Skrivelse af følgende Indhold.

„I det jeg herved har den Ære at meddele Hr. Formanden, at det har behaget Hs. Kongelige Høihed Kronprindsen i Kongens Navn at befale, at Rigsdagens nærværende Samling skal sluttes Lørdagen den 23de Marts, tillader jeg mig at anmode Dem om, naar Landstingets Forhandlinger den nævnte Dag ere tilendebragte, at ville opfordre Medlemmerne til at samles med det andet Things Medlemmer i Folkethingssalen for der at modtage det allerhøieste Budskab, som det er mig overdraget at meddele Rigsdagen. Naar Tiden til dette samlede Mødes Afholdelse er aftalt imellem de Herrer Formænd, tør jeg ubede mig en Meddelelse desangaaende.“

Fra Folkethingets Formand har jeg ligeledes under Mødet erholdt oversendt „Forslag til Lov angaaende Besættelsen af Præsteembeder i Folketirken“, saaledes som dette Lovforslag ved Folkethingets Beslutning igjen er bleven forandret med Titel „Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembederne i Folketirken“, med Anmodning om at forelægge det her paany. Forelæggelsen sker herved; Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Endelig har Folkethingets Formand underrettet mig om, at Folkethinget i Mødet i Dag har for sit Bedkommende valgt til Statsrevisor Folkethingsmændene B. Christensen og Gad.

Jeg skal nu angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt i Morgen Kl. 1 1/2. Den vil være: